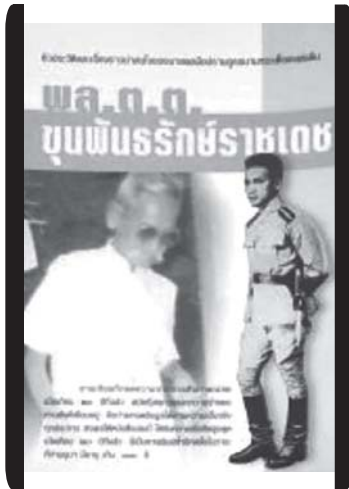

หนังสือ หนังสือ

หนังสือหนังสือ

รวีวรรณ ขำพล¹

ผู้แต่ง	ฉลอง เจยาคม
ชื่อเรื่อง	พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช
ฉบับพิมพ์	พิมพ์ครั้งที่ 1
ข้อมูลการพิมพ์	กรุงเทพฯ : ร่มฟ้าสยาม, 2548
จำนวนหน้า	204 หน้า ภาพประกอบ
ISBN (10 หลัก)	974-93777-5-3
ISBN (13 หลัก)	978-974-93777-5-8
ราคา	165 บาท

พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช เป็นบุคคลที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ในวงการตำรวจด้านการปราบปรามโจรผู้ร้าย ท่านได้รับฉายาต่างๆ มากมาย ได้แก่ มือปราบชาติรี นายพลหนังเหนียว นายพลจอมขมังเวทย์ นายพลตำรวจหมวดเขียว ขุนพันธรักษ์ ดาบแดง มือปราบดาบแดง รายอกะจิ (อัสวิน พริกชี้หนู) นายพลตำรวจหนังเหนียวผู้จับเสือมือเปล่า ฯลฯ และมีหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับท่าน ได้แก่เรื่อง ขุนพันธรักษ์มือปราบสิบทิศ : บันทึกประวัติศาสตร์ ชีวิตและการต่อสู้ของ พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช วีรบุรุษตำรวจเมืองใต้ และเรื่อง รายอกะจิ พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ ดาบแดง ทั้งสองเรื่องนี้เป็นผลงานของสัมพันธ์ ก้องสมุทร นอกจากนี้มีงานวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาการปราบปรามของ พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช ผลงานของวีระ แสงเพชร และบทความในวารสารต่างๆ อีกมากมายหลายสิบเรื่อง

หนังสือ “พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช” ของ ฉลอง เจยาคม นี้เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่น่าสนใจและผลงานของขุนพันธรักษ์ราชเดช ไว้อย่างน่าสนใจ เป็นงานเขียนที่ถอดความจากการสัมภาษณ์สดเมื่อเกือบ 20 ปีที่แล้ว สมัยที่สุขภาพและความจำของท่านยังดีเยี่ยมอยู่ จึงถ่ายทอดข้อมูลได้ตามความเป็นจริงทุกประการ ส่งผลให้เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้รับความเชื่อถือสูงสุดเมื่อเกือบ 20 ปีที่แล้ว โดยครั้งแรกได้ตีพิมพ์เป็นตอนๆ ในหนังสือพิมพ์ชีวิตต้องสู้รายวัน และสำนักพิมพ์ร่มฟ้าสยามก็ได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นในโอกาสที่ขุนพันธรักษ์ราชเดช มีอายุเกิน 100 ปี

พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช มีนามเดิมว่า “บุตร” นามสกุล “พันธรักษ์” เป็นบุตรของนายอ้วน นางทองจันทร์ พันธรักษ์ เกิดเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2446 ณ บ้านอ้ายเขียว หมู่ที่ 5 ตำบลดอนตะโก อำเภอท่าศาลา จังหวัด

¹ บรรณารักษ์ 6 ฝ่ายหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี สำนักวิทยบริการ

นครศรีธรรมราช ปัจจุบันเป็นบ้านในเขี้ยว หมู่ที่ 5 ตำบล
ทอนหงษ์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นบุตร
คนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด 6 คน

เริ่มเรียนหนังสือครั้งแรกกับบิดา ตั้งแต่ ก ข ก กา ไป
จนจบ พออ่านสมุดข่อยได้บ้างจึงได้เข้าเรียนที่วัดอ้ายเขี้ยว
กับพระอาจารย์ปานซึ่งเป็นสมภาร และอาจารย์นามสมภาร
รูปต่อมา และที่วัดอ้ายเขี้ยวนี้เองท่านได้เรียนกับครูฆราวาส
คนหนึ่งด้วย ชื่อครูหืด เป็นชาวอำเภอสวี จังหวัดชุมพร ครู
หืดได้สอนหนังสือแบบสมัยใหม่ที่เรียกว่า แบบเรียนเร็ว เล่ม
1-2-3 จนท่านมีความรู้ในวิชาเลขและหนังสืออยู่ในเกณฑ์ดี
หลังจากนั้นท่านจึงเข้าสู่การศึกษาในระบบโรงเรียน โดยเริ่มเข้า
เรียนในชั้นประถมปีที่ 1 ที่โรงเรียนวัดสวนปาน อำเภอเมือง
นครศรีธรรมราช เนื่องจากท่านมีความรู้ในวิชาเลขและหนังสือ
อยู่แล้วก่อนที่จะเข้าโรงเรียน ดังนั้นเมื่อเข้าเรียนในชั้นประถม
ปีที่ 1 ได้ 1 วัน ทางโรงเรียนก็เลื่อนชั้นให้เรียนในชั้นประถม
ปีที่ 2 และวันต่อมาก็เลื่อนชั้นให้เรียนชั้นประถมปีที่ 3 สรุป
ว่าการเรียนที่วัดสวนปานนั้น เรียนวันละชั้น เรียนชั้นประถม
ปีที่ 3 อยู่ประมาณ 2 เดือน โรงเรียนนั้นก็ถูกยุบ ท่านจึงเข้า
เรียนในชั้นเดิม ที่โรงเรียนวัดพระนคร ตำบลพระเสื่อเมือง
(ปัจจุบันคือตำบลในเมือง) อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
เรียนจบชั้นประถมปีที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของโรงเรียน ในปี
พ.ศ.2456 ได้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมปีที่ 1 ที่โรงเรียนวัดท่าโพธิ์
(โรงเรียนเบญจมราชูทิศในปัจจุบัน) พอเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2
ได้ไม่กี่เดือนก็ต้องออกจากโรงเรียนเพราะป่วยเป็นโรคคุดทะราด
ต้องพักรักษาตัวอยู่นานถึง 3 ปี เมื่อหายแล้วได้เดินทางเข้าไป
ศึกษาที่กรุงเทพฯ โดยไปอยู่กับพระใบฎีกาพลับ นุญเกียรติ
ที่วัดสัมเกลียง หรือวัดราชผาติการาม ได้เรียนอยู่ที่โรงเรียน
วัดเบญจมบพิตรในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขณะเรียนที่โรงเรียน
นี้ได้เรียนวิชากระบี่กระบอง มวยไทย มวยสากล และยูโด
จนมีความชำนาญพอสมควร ท่านสอบไล่ได้ชั้นมัธยมปีที่ 8
ในปี พ.ศ.2467 ต่อมาในปี 2468 จึงได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียน
นายร้อยตำรวจห้วยจรเข้ จังหวัดนครปฐม ขณะที่เรียนได้
เป็นครูมวยไทยด้วย เรียนอยู่ 5 ปี จึงสำเร็จหลักสูตร

ท่านเริ่มปฏิบัติงานเป็นนักเรียนทำการที่กองบังคับการ
ตำรวจภูธร มณฑลนครศรีธรรมราช ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลา
ท่านเป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน เมื่อครบ 6 เดือน
ก็ผ่านการฝึกหัด ได้ติดยศ “ว่าที่ร้อยตรี” และได้ไปประจำการ
อยู่ที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งจังหวัดพัทลุงในขณะนั้นมีโจรผู้ร้ายชุกชุม
ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ทำการจับกุมคนร้ายไม่เว้น
แต่ละวัน มีผลงานปรากฏเด่นชัด ประจำอยู่ที่จังหวัดพัทลุง
ได้เพียง 6 เดือน ก็ได้ติดยศเป็น “ร้อยตำรวจตรี” และต่อมา
ท่านได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น “ขุน” โดยมีราชทิน
นามว่า “ขุนพันธรักรัษราชเดช” พร้อมทั้งได้รับการเลื่อนยศเป็น
“ร้อยตำรวจโท” ท่านเคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาการ
ตำรวจภูธรเขต 8 มียศขณะเกษียณเป็น “พลตำรวจตรี”

ตลอดเวลาการรับราชการ ท่านได้รับใช้ชาติด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต สร้างความสงบสุขให้กับเหล่าราษฎรในพื้นที่
ที่รับผิดชอบ สร้างชื่อเสียงให้กับกรมตำรวจ ซึ่งได้พิชิตโจรผู้ร้าย
เกือบทั่วประเทศ ได้แก่ ไข่มุกดำ หัวแพร กลับ คำทอง
เสือสังข์ เสือเมือง และอะแอะสะดอ ปาแหละ แห่งจังหวัด
นราธิวาส ตลอดจนสี่เสือเมืองสุพรรณ คือ เสือใบ เสือมเหศวร
เสือดำ เสือฝ้าย และเหล่าสมุน

ตระกูลของท่านขุนฯ สืบเชื้อสายมาจากหมอในราชสำนัก
ของเมืองนครศรีธรรมราช ในอดีต บรรพบุรุษจึงสืบทอดศาสตร์
โบราณต่าง ๆ ไว้มากมาย ท่านได้ศึกษาศาสตร์เหล่านี้มา
ตั้งแต่เยาว์วัย และต่อมาก็ได้สนใจในศาสตร์ลึกลับที่เรียกว่า
“ไสยศาสตร์” อย่างจริงจัง และท่านได้นำเอาศาสตร์นี้มา
ปรับใช้ประโยชน์ในหน้าที่ราชการได้อย่างดีเยี่ยม จนได้รับ
การยกย่องชมเชย และกล่าวขวัญถึงกันอย่างไม่รู้จบครบเท่า
ปัจจุบัน ขณะที่รับราชการตำรวจอยู่ ชื่อเสียงของท่านเป็นที่
รู้จักกันอย่างกว้างขวาง เป็นที่ชื่นชอบของผู้บังคับบัญชา
แต่เป็นที่เกรงขามของบรรดาเหล่าผู้ก่อการร้ายและผู้ทำผิด
กฎหมายบ้านเมือง

ปัจจุบันท่านมีอายุ 103 ปี (พ.ศ.2549) เป็น “ท่าน
ขุน” ของเมืองนครศรีธรรมราชที่ยังมีชีวิตอยู่ เรื่องราวชีวิต
และการทำงานของท่านนั้นนับว่าน่าสนใจและน่าศึกษาเป็น
อย่างยิ่ง